

[Meta Ditzel.]

ter med 3 dages møder i forskellige byer og en stor generalkonference i København. Det bliver altså en kongres, som vil vække opmærksomhed langt ud over landets grænser. Det må også animere os til at prøve på at finde en løsning.

Ministeren for kulturelle anliggender (Nathalie Lind):

Jeg skal blot nævne, at så vidt det er mig bekendt, vil det udvalg, der arbejder med museumslovgivningen, afgive betænkning engang i sommer, men jeg skal på den givne foranledning undersøge, hvor langt udvalget er fremme i sit arbejde.

Jeg vil blot lige føje til, at jeg ved, at dette beløb på de 300.000 kr., som står på det nuværende finanslovsforslag, næppe er tilstrækkeligt til fordeling mellem de mange vanskeligt stillede museer, og derfor arbejder vi i disse uger i kulturministeriet med at finde frem til muligheder for at forhøje denne ekstraordinære bevilling. Jeg forstår museernes vanskeligheder, men på den anden side: der er jo heller ikke ubegrænsede midler. Det er midler, vi skal finde inden for rammerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inge Krogh* (KrF) til justitsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at justitsministeriets cirkulære af juli 1969, hvorefter det er tilladt at besidde hash til eget forbrug, bringes i overensstemmelse med loven om narkotika af 1953, hvorefter narkotika kun må findes her i landet i det omfang, det er nødvendigt for lægernes arbejde?“

(Spm. nr. 29).

Inge Krogh (KrF):

Det må anses for meget uheldigt, at rigsadvokatens cirkulære af 1969 giver ret til besiddelse af hash til eget forbrug. Det er forbudt at købe, sælge eller distribuere narkotika. Det giver en utryghed hos befolkningen og er til megen skade, at man må besidde hash. At hash er et narkotikum, det behøver man hverken at være læge eller psykiater for at være klar over. Når man ser et menneske ryge en pibe, så er man straks klar over, at

der sker en forandring med vedkommendes psyke, og man er også i stand til at se det, f. eks. på arbejdspladser eller andre steder, når nogen måske endda adskillige timer i forvejen har indtaget eller røget hash.

Hash kan føre til brug af stærkere narkotika. Vi behøver bare at tænke på sagen med Freddy Vedlon, der for nogle år siden var arresteret i Tyrkiet for hashsmugling: nu er han indblandet i en sag om morfinbase og heroin. Man regner med ca. et dødsfald om ugen på grund af narkotika, heri vistnok ikke engang medregnet alle de selvmord, der sker indirekte, på grund af at misbrugerer har bragt sig i en kedelig eller uløselig situation for sig selv.

Jeg må derfor mene, at det er meget vigtigt, at det forbydes at besidde hash til eget brug, og jeg kunne ønske en ændring af cirkulæret.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Må jeg først nævne, at det var rigsadvokaten og ikke som nævnt i spørgsmålet justitsministeriet, som i juli 1969 udsendte et cirkulære til politiet og anklagemyndighederne indeholdende nærmere regler om forfølgningen af sager om overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer. Rigsadvokatens cirkulære giver bl. a. anvisning om, at der i reglen ikke vil være anledning til at indlede undersøgelse med henblik på at pålægge strafansvar for besiddelse — og det understreger jeg — udelukkende til eget brug, og at konstaterede tilfælde af forbrug normalt bør afgøres med en advarsel af politiet. Politiet skal eventuelt henvise den pågældende til behandling, hvis der skønnes at være anledning hertil.

Dette cirkulære blev i sin tid forelagt folketingsudvalget. Det er optrykt som bilag til dettes betænkning, og det stemmer med de principielle synspunkter i den narkotikapolitik, som folketinget fastlagde i 1969 og bekræftede 1970-71. Linjen har dér været, at stofmisbrug først og fremmest må betragtes som et lægeligt og socialt problem, og at den politimæssige og strafferetlige indsats skal koncentreres om at hindre importen og udbredelsen af stofferne. Denne principielle indstilling mener jeg stadig er den rigtige, og derfor har jeg ikke planer om at skærpe reaktionerne over for stofbrugerne.

Derimod er det regeringens opfattelse, at